

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 15ης Σεπτεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση C-199/03,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 13 Μαΐου 2003,

Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από τον D. O'Hagan, επικουρούμενο από τους P. Gallagher, SC, και P. McGarry, BL, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον L. Flynn, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), R. Schintgen, Γ. Αρέστη και J. Klučka, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Ιανουαρίου 2005,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 24ης Φεβρουαρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Με το δικόγραφο της προσφυγή της, η Ιρλανδία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2003) 99 της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 2003, περί μείωσης της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (στο εξής: ΕΚΤ) που χορηγήθηκε με τις αποφάσεις της Επιτροπής C(94) 1972, της 29ης Ιουλίου 1994, C(94) 2613, της 15ης Νοεμβρίου 1994, και C(94) 3226, της 29ης Νοεμβρίου 1994 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2052/88

- 2 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και τον συντονισμό των παρεμβάσεων τους μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 185, σ. 9), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2081/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 5, στο εξής: κανονισμός 2052/88), ορίζει τα εξής:

«Η κοινοτική δράση θεωρείται ως συμπλήρωμα ή συμβολή στις αντίστοιχες δράσεις των κρατών μελών. Αυτό επιτυγχάνεται με τη στενή συνεργασία ανάμεσα στην Επιτροπή, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, τις αρμόδιες αρχές και οργανισμούς —συμπεριλαμβανομένων, στα πλαίσια των διαδικασιών που παρέχονται από τους θεσμικούς κανόνες και την πρακτική κάθε κράτους μέλους, των οικονομικών και κοινωνικών εταίρων— που ορίζονται από το κράτος μέλος σε εθνικό περιφερειακό, τοπικό ή άλλο επίπεδο· όλα τα μέρη αποτελούν εταίρους κατά την επιδίωξη ενός κοινού σκοπού. Η συνεργασία αυτή καλείται στο εξής «εταιρική σχέση». Η εταιρική σχέση καλύπτει την προετοιμασία, τη χρηματοδότηση, την εκ των προτέρων εκτίμηση, την παρακολούθηση και την εκ των υστέρων αξιολόγηση των ενεργειών.

Η εταιρική σχέση οργανώνεται με πλήρη τήρηση των αντίστοιχων θεσμικών, νομικών και δημοσιονομικών αρμοδιοτήτων καθενός των εταίρων.»

- 3 Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 3, του ιδίου κανονισμού, για τα μέτρα που εφαρμόζονται στις περιφέρειες που μπορούν να λάβουν ενίσχυση στο πλαίσιο του στόχου 1, η κοινοτική συμμετοχή στο πλαίσιο των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων ορίζεται κατ' ανώτατο όριο σε ποσοστό 75 % του συνολικού κόστους και, κατά κανόνα, σε ποσοστό τουλάχιστον 50 % των δημοσίων δαπανών.

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88

- 4 Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού 2052/88, όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2082/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 20, στο εξής: κανονισμός 4253/88), οι πιστώσεις των διαρθρωτικών ταμείων δεν δύνανται να υποκαθιστούν τις δημόσιες διαρθρωτικές δαπάνες ή τις εξομοιούμενες προς αυτές δαπάνες του κράτους μέλους στο σύνολο των επιλέξιμων για έναν στόχο περιοχών.
- 5 Κατά το άρθρο 17, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, η χρηματοδοτική συμμετοχή των ταμείων υπολογίζεται είτε σε συνάρτηση με το συνολικό επιλέξιμο κόστος είτε σε συνάρτηση με το σύνολο των δημόσιων ή εξομοιούμενων προς αυτές επιλέξιμων δαπανών (εθνικών, περιφερειακών ή τοπικών και κοινοτικών) για κάθε ενέργεια (λειτουργικό πρόγραμμα, καθεστώς ενισχύσεων, συνολική επιχορήγηση, σχέδιο, τεχνική βοήθεια ή μελέτη).
- 6 Το άρθρο 23 του ιδίου κανονισμού, με τίτλο «Δημοσιονομικός έλεγχος», ορίζει τα εξής:

«1. Για να εξασφαλίζεται η επιτυχία των δράσεων που εκτελούν δημόσιοι ή ιδιωτικοί επιχειρηματικοί φορείς, τα κράτη μέλη λαμβάνουν, κατά την υλοποίηση των δράσεων, τα αναγκαία μέτρα ώστε:

- να εξακριβώνεται τακτικά ότι οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα έχουν εκτελεσθεί σωστά,
- να προλαμβάνονται και να διώκονται οι παρατυπίες,

- να ανακτώνται τα απολεσθέντα κεφάλαια λόγω κατάχρησης ή παράλειψης. Το κράτος μέλος ευθύνεται επικουρικά για την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, εκτός αν το κράτος μέλος και/ή ο ενδιάμεσος και/ή ο επιχειρηματικός φορέας αποδείξουν ότι δεν ευθύνονται για την κατάχρηση ή την παράλειψη [...]

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα μέτρα που λαμβάνονται για τον σκοπό αυτό και, κυρίως, κοινοποιούν στην Επιτροπή την περιγραφή των συστημάτων ελέγχου και διαχείρισης που θεσπίζονται για να εξασφαλιστεί αποτελεσματική υλοποίηση των ενεργειών. Ενημερώνουν την Επιτροπή για την πορεία των διοικητικών και νομικών διώξεων.

Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής όλες τις κατάλληλες εθνικές εκθέσεις σχετικά με τον έλεγχο των μέτρων που προβλέπονται στα σχετικά προγράμματα ή ενέργειες.

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον τίτλο VIII, και τις ανακοινώνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προς ενημέρωση.

2. Με την επιφύλαξη των ελέγχων που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις και με την επιφύλαξη του άρθρου 206 της Συνθήκης και κάθε ελέγχου που διεξάγεται δυνάμει του άρθρου 209, στοιχείο γ', της Συνθήκης, μόνιμοι ή άλλοι υπάλληλοι της Επιτροπής μπορούν να ασκούν επιτόπιους ελέγχους, ιδίως με δειγματοληψία, των ενεργειών που χρηματοδοτούν τα διαρθρωτικά ταμεία και των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου.

Πριν τη διεξαγωγή επιτόπιου ελέγχου, η Επιτροπή ενημερώνει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ώστε να της παράσχει κάθε αναγκαία βοήθεια. Η χωρίς προειδοποίηση διενέργεια ενδεχόμενων επιτόπιων ελέγχων από την Επιτροπή διέπεται από συμφωνίες που συνάπτονται βάσει του δημοσιονομικού κανονισμού στα πλαίσια της εταιρικής σχέσης. Στον έλεγχο μπορούν να πάρουν μέρος μόνιμοι ή άλλοι υπάλληλοι του κράτους μέλους.

Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να πραγματοποιήσει επιτόπιο έλεγχο για να διαπιστώσει την κανονικότητα της αίτησης πληρωμής. Στους ελέγχους αυτούς μπορούν να συμμετέχουν μόνιμοι ή άλλοι υπάλληλοι της Επιτροπής. Η συμμετοχή τους είναι υποχρεωτική, εφόσον το ζητήσει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Η Επιτροπή μεριμνά ώστε οι έλεγχοι που διενεργεί να πραγματοποιούνται με συντονισμένο τρόπο, ώστε να αποφεύγεται η επανάληψη των ελέγχων για το ίδιο θέμα και κατά τη διάρκεια της ίδιας χρονικής περιόδου. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και η Επιτροπή κοινοποιούν αμοιβαία, χωρίς καθυστέρηση, όλες τις προσήκουσες πληροφορίες σχετικά με τα αποτελέσματα των διεξαχθέντων ελέγχων.

3. Επί τρία έτη μετά την τελευταία πληρωμή για μια δράση, ο αρμόδιος οργανισμός και αρχές τηρούν στη διάθεση της Επιτροπής όλα τα δικαιολογητικά έγγραφα τα σχετικά με τις δαπάνες και τους ελέγχους που αφορούν την εν λόγω δράση».

- 7 Το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88, με τίτλο «Μείωση, αναστολή και ακύρωση της συνδρομής», ορίζει:

«1. Αν η υλοποίηση δράσης ή μέτρου δεν φαίνεται να δικαιολογεί ούτε τμήμα ούτε το σύνολο της χρηματοδοτικής συνδρομής που έχει χορηγηθεί, η Επιτροπή

προβαίνει σε κατάλληλη εξέταση της περίπτωσης στα πλαίσια της εταιρικής σχέσης, ζητώντας ιδίως από το κράτος μέλος ή τις λοιπές αρμόδιες αρχές που αυτό ορίζει για την υλοποίηση της δράσης να της υποβάλουν παρατηρήσεις εντός τακτής προθεσμίας.

2. Μετά την εξέταση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να μειώσει ή [να] αναστείλει τη συνδρομή για την εν λόγω δράση ή το σχετικό μέτρο, αν από την εξέταση επιβεβαιωθεί ότι υπάρχει παρατυπία ή σημαντική αλλαγή της φύσης ή των συνθηκών υλοποίησης της δράσης ή του μέτρου, για την οποία δεν ζητήθηκε η έγκριση της Επιτροπής.

3. Κάθε ποσό το οποίο αποτελεί αντικείμενο απαίτησης ως αχρεωστήτως καταβληθέν πρέπει να επιστρέφεται στην Επιτροπή [...]

Το ιστορικό της διαφοράς

- 8 Με την απόφαση 94/626/ΕΚ, της 13ης Ιουλίου 1994, σχετικά με τη θέσπιση του κοινοτικού πλαισίου στήριξης για τις κοινοτικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις ιρλανδικές περιφέρειες τις οποίες αφορά ο στόχος 1, δηλαδή στο σύνολο της επικράτειας (ΕΕ L 250, σ. 12), η Επιτροπή ενέκρινε το εν λόγω πλαίσιο για την περίοδο από 1 Ιανουαρίου 1994 έως 31 Δεκεμβρίου 1999.
- 9 Βάσει της αποφάσεως αυτής, η Επιτροπή εξέδωσε εν συνεχεία τις αποφάσεις C(94) 1972, της 29ης Ιουλίου 1994, C(94) 2613, της 15ης Νοεμβρίου 1994, και C(94) 3226, της 29ης Νοεμβρίου 1994, με τις οποίες χορήγησε χρηματοδοτική συνδρομή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (στο εξής: ΕΚΤ) συνολικού ύψους 1 897 206 226 ευρώ για λειτουργικά προγράμματα που αφορούσαν, αντιστοίχως, τον τουρισμό, τη βιομηχανική ανάπτυξη και την ανάπτυξη των ανθρωπίνων πόρων (στο εξής: λειτουργικά προγράμματα).

- 10 Η αρχή διαχείρισεως στην οποία η Ιρλανδία ανέθεσε την υλοποίηση των λειτουργικών αυτών προγραμμάτων ήταν το Departement of Enterprise, Trade and Employment (στο εξής: DETE).
- 11 Κατά το διάστημα από 6 έως 10 Νοεμβρίου και από 4 έως 6 Δεκεμβρίου 2000, οι υπηρεσίες της Επιτροπής μετέβησαν στο Δουβλίνο για να διενεργήσουν, κατά το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88, επιτόπιους ελέγχους και έρευνες επί των συγχρηματοδοτηθεισών από το ΕΚΤ δράσεων για την περίοδο 1994 και 1998. Οι έλεγχοι αυτοί αφορούσαν, ειδικότερα, τις δράσεις που είχαν αναλάβει, υπό την ευθύνη του National Rehabilitation Board, το National Training and Development Institute (στο εξής: NTDI) και η Central Remedial Clinic. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής ήλεγξαν επίσης την παρασχεθείσα από το DETE διαδρομή ελέγχου, προκειμένου να επαληθεύσουν την αντιστοιχία μεταξύ των καταβληθέντων από την Επιτροπή ποσών και των ποσών που είχαν ζητήσει οι διάφοροι τελικοί δικαιούχοι που μετείχαν στα λειτουργικά προγράμματα.
- 12 Κατόπιν αυτών των ελέγχων, η Επιτροπή κατάρτισε έκθεση λογιστικού ελέγχου, την οποία κοινοποίησε στις ιρλανδικές αρχές με έγγραφο της 13ης Φεβρουαρίου 2001, και κάλεσε τις εν λόγω αρχές να υποβάλουν συναφώς τις παρατηρήσεις τους. Σύμφωνα με συμπεράσματα της εκθέσεως αυτής, στις αιτήσεις συγχρηματοδότησεως που είχαν υποβληθεί στο πλαίσιο των λειτουργικών προγραμμάτων είχαν εντοπιστεί οι παρακάτω παρατυπίες:
 - το NTDI δεν είχε δηλώσει το σύνολο των εθνικών πόρων που θα διετίθεντο για τη χρηματοδότηση των προγραμμάτων, αλλά μόνο τους εθνικούς πόρους που κάλυπταν το 25 % του συνολικού κόστους των δαπανών, ήτοι το ελάχιστο ποσοστό εθνικής συμμετοχής το οποίο απαιτείται προκειμένου να είναι δυνατή η συγχρηματοδότηση από το ΕΚΤ στο πλαίσιο του στόχου 1·
 - το DETE, αφού εφάρμοσε τον μηχανισμό μετατροπής του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1866/90 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου

1990, περί ρυθμίσεων σχετικά με τη χρησιμοποίηση του ECU στην εκτέλεση του προϋπολογισμού των διαρθρωτικών ταμείων (ΕΕ L 170, σ. 36), τροποποίησε τα ποσά που είχαν προκύψει από τη μετατροπή, μεταφέροντας ένα τμήμα των μη συγχρηματοδοτούμενων δημοσίων δαπανών στις συγχρηματοδοτούμενες·

— οι προαναφερθείσες παρατυπίες είχαν οδηγήσει σε υπερβολικά υψηλή κοινοτική συγχρηματοδότηση και είχαν ως αποτέλεσμα την αλλοίωση της διαδρομής ελέγχου των συγχρηματοδοτούμενων από το ΕΚΤ δράσεων.

13 Με έγγραφο της 20ής Δεκεμβρίου 2001, το DETE ενημέρωσε την Επιτροπή για τα αποτελέσματα των ερευνών του επί των παρατυπιών αυτών και αμφισβήτησε τα συμπεράσματα της εκθέσεως λογιστικού ελέγχου.

14 Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι οι έρευνες αυτές δεν προσέφεραν κανένα νέο στοιχείο, με έγγραφο της 28ης Φεβρουαρίου 2002 κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88 και κάλεσε τις ιρλανδικές αρχές να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

15 Με απάντηση της 18ης Ιουνίου 2002, το περιεχόμενο της οποίας συμπληρώθηκε με έγγραφο της 25ης Ιουνίου 2002, οι ιρλανδικές αρχές αναγνώρισαν ότι οι υποβληθείσες από το NTDI αιτήσεις συγχρηματοδότησεως δεν ήταν σύμφωνες με την ορθή διαχειριστική πρακτική του ΕΚΤ. Συναφώς, οι εν λόγω αρχές επισήμαναν ότι, κατόπιν ελέγχου, το NTDI υπέβαλε διορθωμένες αιτήσεις συγχρηματοδότησεως για τα έτη 1998 και 1997 και ότι, αντιθέτως, δεν είχε καταστεί δυνατή η διόρθωση των αιτήσεων συγχρηματοδότησεως με τον ίδιο βαθμό ακριβείας για τα έτη 1994 έως 1996, λόγω, κυρίως, της απώλειας δεδομένων που είχε επιφέρει η αλλαγή του πληροφορικού συστήματος του NTDI.

- 16 Ομοίως, οι εν λόγω αρχές αναγνωρίζουν ότι ο εφαρμοσθείς από το DETE μηχανισμός διορθώσεως των αιτήσεων συγχρηματοδοτήσεως του ΕΚΤ δεν ήταν ο προσήκων. Διευκρινίζουν, ωστόσο, ότι οι εν λόγω διορθώσεις δεν οδήγησαν σε αχρεώστητη ή καταχρηστική χορήγηση κοινοτικής χρηματοδοτήσεως, καθόσον είχαν πραγματοποιηθεί μόνο σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι επιλέξιμες δαπάνες ήταν ακούοντως υψηλές και σε αυτές κατά τις οποίες, λόγω μη εφαρμογής του μηχανισμού μετατροπής, είχε επέλθει μείωση του ύψους της συγχρηματοδοτήσεως για την οποία είχαν υποβληθεί οι σχετικές αιτήσεις.
- 17 Τέλος, κατά τις ιρλανδικές αρχές, η διόρθωση και η αναθεώρηση των αιτήσεων συγχρηματοδοτήσεως είχαν θεραπεύσει τις ακούσιες διακοπές της «διαδρομής ελέγχου», αποδεικνύοντας την ύπαρξη επαρκών επιλέξιμων δαπανών.
- 18 Η Επιτροπή, αφού εξέτασε τις παρατηρήσεις των ιρλανδικών αρχών, εξέδωσε την προσαλλόμενη απόφαση, με την οποία μείωσε κατά 15 614 261 ευρώ το συνολικό ποσό της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής που είχε αρχικώς εγκριθεί για τα λειτουργικά προγράμματα.

Επί της προσφυγής

- 19 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Ιρλανδία προβάλλει τέσσερεις λόγους ακυρώσεως που αντλούνται, αντιστοίχως, από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, παράβαση των σχετικών με την εφαρμογή της Συνθήκης κανόνων, παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως

- 20 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η Ιρλανδία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, αρνούμενη να λάβει υπόψη τις διορθώσεις που οι ιρλανδικές αρχές επέφεραν στις αιτήσεις συγχρηματοδοτήσεως, προκειμένου να αποδείξουν ότι οι διαπιστωθείσες παρατυπίες δεν είχαν οδηγήσει σε αχρεώστητη ή καταχρηστική χρηματοδότηση, και μειώνοντας τη χρηματοδοτική συνδρομή του ΕΚΤ, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί τα πράγματα και σε νομική πλάνη. Συγκεκριμένα, κατά την άποψη της Ιρλανδίας, καθόσον οι διαπιστωθείσες από την Επιτροπή παρατυπίες συνιστούν στην πραγματικότητα διαδικαστικά λάθη αμιγώς «τεχνικής» φύσεως τα οποία δεν είχαν κανέναν ουσιώδη αντίκτυπο στον κοινοτικό προϋπολογισμό, η άρνηση της Επιτροπής να λάβει υπόψη τις διορθωμένες αιτήσεις συγχρηματοδοτήσεως ήταν αδικαιολόγητη. Εξάλλου, το γεγονός ότι η κατάρτιση των πινάκων χρηματοδοτήσεως ολοκληρώθηκε την 31η Δεκεμβρίου 1999 δεν δικαιολογεί, κατά μείζονα λόγο, μια τέτοια άρνηση.
- 21 Η Επιτροπή υπογραμμίζει, καταρχάς, ότι η Ιρλανδία δεν αμφισβητεί την ύπαρξη παρατυπιών στις αιτήσεις συγχρηματοδοτήσεως.
- 22 Η καθού υποστηρίζει, επίσης, ότι οι διορθώσεις που επήλθαν στις αιτήσεις συγχρηματοδοτήσεως ήταν απαράδεκτες, καθόσον οι εν λόγω αιτήσεις δεν είχαν αποτελέσει αντικείμενο κανονικής διαδικασίας διορθώσεως και είχαν υποβληθεί μετά την ημερομηνία καταρτίσεως των οριστικών πινάκων χρηματοδοτήσεως.
- 23 Επιπλέον, η Επιτροπή εκτιμά ότι, καθόσον οι διορθώσεις που επήλθαν στις αιτήσεις συγχρηματοδοτήσεως για τα έτη 1994 έως 1996 βασίζονταν σε μεθόδους γενικεύσεως και δεν συνοδεύονταν από δικαιολογητικά έγγραφα, δεν ανταποκρίνονταν στην επιταγή του άρθρου 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 4253/88.

- 24 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι παρατυπίες που αποτέλεσαν την αιτία εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως δε σχετίζονται με την επιλεξιμότητα των δαπανών, αλλά εντοπίζονται στην πηγή χρηματοδοτήσεως και ότι επιπλέον είχαν αντίκτυπο στους πίνακες χρηματοδοτήσεως και στον προγραμματισμό των ταμείων.
- 25 Κατά το άρθρο 274 ΕΚ, η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό με δική της ευθύνη και εντός των ορίων των πιστώσεων που εγκρίθηκαν, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχειρίσεως, ενώ τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι οι πιστώσεις χρησιμοποιούνται σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχειρίσεως.
- 26 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων των δαπανών στις οποίες προβαίνουν οι εθνικές αρχές διέπεται από τον κανόνα ότι μόνον οι δαπάνες οι οποίες πραγματοποιούνται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες καταλογίζονται στον κοινοτικό προϋπολογισμό (απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1993, , Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-4813, σκέψη 67). Η αρχή αυτή εφαρμόζεται ομοίως επί της χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής από το ΕΚΤ.
- 27 Ειδικότερα, κατά το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού, όταν από την εξέταση μιας δράσεως ή ενός μέτρου για το οποίο χορηγήθηκε κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή επιβεβαιώνεται η ύπαρξη παρατυπίας, η Επιτροπή μπορεί να μειώσει, να αναστείλει ή να καταργήσει τη συνδρομή.
- 28 Εν προκειμένω, είναι σαφές ότι, με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε τόσο στο πλαίσιο της διαδικασίας εξετάσεως του άρθρου 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 4253/88 όσο και κατά την ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία, η Ιρλανδία, αφενός, δεν αμφισβήτησε την ύπαρξη των διαπιστωθεισών από την Επιτροπή παρατυπιών και, αφετέρου, δεν παρέσχε στοιχεία που να θέτουν υπό αμφισβήτηση την ακρίβεια των διαπιστώσεων αυτών.

- 29 Εξάλλου, ο ισχυρισμός της Ιρλανδίας κατά τον οποίο οι επίμαχες παρατυπίες είναι «τεχνικής φύσεως» και δεν έχουν αντίκτυπο στον κοινοτικό προϋπολογισμό δεν μπορεί να γίνει δεκτός.
- 30 Συγκεκριμένα, το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88 δεν προβαίνει σε καμία ποσοτική ή ποιοτική διάκριση ως προς τις παρατυπίες που μπορούν να επισύρουν τη μείωση μιας συνδρομής.
- 31 Επιπλέον, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 36 των προτάσεων του, ακόμη και παρατυπίες οι οποίες δεν έχουν συγκεκριμένο χρηματοοικονομικό αντίκτυπο μπορούν να πλήξουν τα χρηματοοικονομικά συμφέροντα της Ένωσης καθώς και να διακυβεύσουν την τήρηση των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου και, συνεπώς, να δικαιολογήσουν την επιβολή χρηματοοικονομικών διορθώσεων εκ μέρους της Επιτροπής.
- 32 Επομένως, η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να μειώσει τη κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή που είχε αρχικώς εγκριθεί για τα λειτουργικά προγράμματα.
- 33 Όσον αφορά εξάλλου την ημερομηνία καταρτίσεως των οριστικών πινάκων χρηματοδοτήσεως, από το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης για τις κοινοτικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις ιρλανδικές περιφέρειες τις οποίες αφορά ο στόχος 1, για την περίοδο από 1 Ιανουαρίου 1994 έως 31 Δεκεμβρίου 1999, καθώς και από τις αποφάσεις C(94) 1972, C(94) 2613 και C(94) 3226 προκύπτει ότι καμία χρηματοδοτική υποχρέωση δεν μπορούσε να αναληφθεί μετά την 31η Δεκεμβρίου 1999.

- 34 Συνεπώς, καθόσον οι διορθωμένες αιτήσεις συγχρηματοδότησεως που η Ιρλανδία υπέβαλε μετά την ημερομηνία αυτή συνεπάγονταν αναπρογραμματισμό των υποχρεώσεων του ΕΚΤ για την οικεία περίοδο, η Επιτροπή είχε ομοίως το δικαίωμα να κρίνει απαράδεκτες τις εν λόγω αιτήσεις.
- 35 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ιρλανδία είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση των σχετικών με την εφαρμογή της Συνθήκης κανόνων δικαίου

- 36 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η Ιρλανδία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 4253/88, καθώς, αφενός, δεν εξέδωσε προ του 1997 τους λεπτομερείς κανόνες περί χρηματοοικονομικού ελέγχου και, αφετέρου, εφάρμοσε αναδρομικώς τον κανονισμό (ΕΚ) 2064/97 της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 1997, για τον καθορισμό των λεπτομερών διατάξεων του κανονισμού 4253/88, όσον αφορά τον δημοσιονομικό έλεγχο των δράσεων που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία ο οποίος διενεργείται από τα κράτη μέλη (ΕΕ L 290, σ. 1), επί καταστάσεως που προέκυψε στο πλαίσιο της χρηματοδοτικής συνδρομής του ΕΚΤ η οποία είχε εγκριθεί υπέρ της Ιρλανδίας για τα έτη 1994 έως 1997.
- 37 Η Ιρλανδία εκτιμά περαιτέρω ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88. Συγκεκριμένα, κατά το εν λόγω κράτος μέλος, η Επιτροπή δεν προέβη στην προσήκουσα εξέταση της υποθέσεως, ενώ τα στοιχεία που προέκυψαν κατά την εξέταση αυτή δεν συνιστούν σοβαρές παραβάσεις οι οποίες να δικαιολογούν μείωση της χρηματοοικονομικής ενισχύσεως.
- 38 Τέλος, κατά το εν λόγω κράτος μέλος, η Επιτροπή παραβίασε επίσης την αρχή της εταιρικής σχέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2052/88.

- 39 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η καθυστερημένη έκδοση των λεπτομερών κανόνων στον τομέα του χρηματοοικονομικού ελέγχου δεν σχετίζεται με την προσβαλλόμενη απόφαση και ότι, εν πάση περιπτώσει, η Ιρλανδία μπορούσε μόνο να ασκήσει προσφυγή κατά παραλείψεως, δυνάμει του άρθρου 232 ΕΚ, ή προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, εντός δύο μηνών από της εκδόσεως των εν λόγω κανόνων.
- 40 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο κανονισμός 2064/97 περιορίζεται στην τυποποίηση των προγενέστερων πρακτικών στον τομέα του λογιστικού και του χρηματοοικονομικού ελέγχου και ότι, ήδη πριν από το 1997, κάθε διακοπή της διαδρομής ελέγχου ήταν αντίθετη προς τις διατάξεις των κανονισμών 2052/88 και 4253/88.
- 41 Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88, κατά την Επιτροπή, η Ιρλανδία περιορίζεται στην επανάληψη των αιτιάσεων που διατύπωσε με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν δέχεται ότι παρέβη τη διάταξη αυτή. Συγκεκριμένα, αφενός, η έρευνα που διενήργησε και ο διάλογος που διεξήγαγε με την Ιρλανδία ήταν επαρκείς. Αφετέρου, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι διαπιστωθείσες παρατυπίες ήταν ιδιαίτερος σοβαρές και, συνεπώς, δικαιολογούν την απόφαση περί μειώσεως της κοινοτικής χρηματοοικονομικής ενισχύσεως που είχε εγκριθεί για τα λειτουργικά προγράμματα.
- 42 Τέλος, η Επιτροπή εκτιμά ότι ο ισχυρισμός που αντλείται από το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2052/88 είναι απαράδεκτος, καθόσον η Ιρλανδία περιορίζεται στην επίκληση της εν λόγω διατάξεως, χωρίς να διευκρινίζει σε τι συνίσταται η σχετική παράβαση.
- 43 Το επιχείρημα της Ιρλανδίας περί παραβάσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 4253/88 δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

- 44 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αφενός, η άσκηση προσφυγής δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, με αντικείμενο την ακύρωση αποφάσεως περί μειώσεως κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής δεν αποτελεί την προσήκουσα οδό για την προσβολή της καθυστερημένης εκδόσεως των λεπτομερών κανόνων περί χρηματοοικονομικού ελέγχου του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 4253/88. Προς τούτο, η Ιρλανδία μπορούσε να βάλει κατά της αδράνειας της Επιτροπής με προσφυγή κατά παραλείψεως, δυνάμει του άρθρου 232 ΕΚ, προ της εκδόσεως του κανονισμού 2064/97, ή, ακόμη, να προσβάλει την ισχύ του κανονισμού αυτού ασκώντας προσφυγή ακυρώσεως, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, εντός δύο μηνών από της εκδόσεώς του.
- 45 Αφετέρου, όσον αφορά τον ισχυρισμό περί αναδρομικής εφαρμογής του κανονισμού 2064/97, αρκεί η επισήμανση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν παρατέμπει σε καμία διάταξη του εν λόγω κανονισμού, αλλά βασίζεται σε ισχύουσες κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών διατάξεις, ήτοι, μεταξύ άλλων, στα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2052/88 και στα άρθρα 9, παράγραφος 1, και 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88.
- 46 Εξάλλου, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 45 των προτάσεών του, ήδη προς της εκδόσεως του κανονισμού 2064/97, όλες οι ισχύουσες σχετικές διατάξεις απαιτούσαν από τα κράτη μέλη που ήταν δικαιούχοι κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής των διαρθρωτικών ταμείων να παρέχουν όλες τις εγγυήσεις ώστε να ελέγχεται η ακριβής αντιστοιχία μεταξύ των πραγματικών δαπανών στο πλαίσιο των συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων και των σχετικών αιτήσεων χορηγήσεως κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής. Στο πλαίσιο αυτό, οι εν λόγω διατάξεις αποτελούσαν επαρκή νομική βάση για την επιβολή κυρώσεων για τις παρατυπίες των ιρλανδικών αρχών. Ειδικότερα, το άρθρο 23 του κανονισμού 4253/88, βάσει του οποίου εκδόθηκε ο κανονισμός 2064/97, επέβαλλε στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξακριβώνεται τακτικά ότι οι χρηματοδοτηθείσες από την Κοινότητα δράσεις έχουν εκτελεσθεί σωστά, να προλαμβάνονται και να δίδονται οι παρατυπίες, καθώς και να ανακτώνται τα απολεσθέντα λόγω καταχρήσεως ή παραλείψεως κονδύλια.

- 47 Το επιχείρημα της Ιρλανδίας που αντλείται από παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88 δεν μπορεί, ομοίως, να γίνει δεκτό.
- 48 Πράγματι, από τη δικογραφία προκύπτει με σαφήνεια η τήρηση της προβλεπόμενης από την εν λόγω διάταξη διαδικασίας. Συγκεκριμένα, μετά τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων από τις υπηρεσίες της τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο του 2000, η Επιτροπή, με έκθεση λογιστικού ελέγχου που διαβίβασε στις ιρλανδικές αρχές στις 13 Φεβρουαρίου 2001, επισήμανε διάφορες παρατυπίες που διαπιστώθηκαν κατά τους ελέγχους της. Βάσει αυτών των διαπιστώσεων, η Επιτροπή, με έγγραφο της 28ης Φεβρουαρίου 2002, γνωστοποίησε στις εν λόγω αρχές την πρόθεσή της να μειώσει τη χρηματοδοτική συνδρομή του ΕΚΤ ως προς τις παράτυπες αιτήσεις συγχρηματοδότησεως και ζήτησε από αυτές να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός προθεσμίας δύο μηνών, σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 1, του κανονισμού .
- 49 Εξάλλου, το εν λόγω επιχείρημα συνιστά επανάληψη του πρώτου λόγου ακυρώσεως που εξετάστηκε στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής, καθόσον με αυτό οι ιρλανδικές αρχές υποστηρίζουν ότι οι διαπιστωθείσες από την Επιτροπή πλημμέλειες δεν συνιστούν παρατυπίες τόσο σοβαρές ώστε να δικαιολογούν μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής του ΕΚΤ.
- 50 Όσον αφορά, τέλος, τον ισχυρισμό περί παραβιάσεως της αρχής της εταιρικής σχέσεως, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι από το άρθρο 38, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου και από τη σχετική νομολογία προκύπτει ότι το εισαγωγικό δικόγραφο πρέπει να εμφανίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών κατά τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή προκειμένου ο καθού να μπορεί να προετοιμάσει την υπεράσπισή του και το Δικαστήριο να ασκήσει δικαστικό έλεγχο. Επομένως, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται μια προσφυγή πρέπει να προκύπτουν κατά τρόπο εύλογο και κατανοητό από το ίδιο το κείμενο του δικογράφου της προσφυγής (αποφάσεις της 9ης Ιανουαρίου 2003, C-178/00, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-303, σκέψη 6, και της 14ης Οκτωβρίου 2004, C-55/03, Επιτροπή κατά Ισπανίας, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 23).

- 51 Στην περίπτωση του ισχυρισμού της Ιρλανδίας περί παραβίασεως της εταιρικής σχέσεως εκ μέρους της Επιτροπής οι ανωτέρω προϋποθέσεις δεν πληρούνται. Συγκεκριμένα, με το δικόγραφο της προσφυγής του, το εν λόγω κράτος μέλος περιορίζεται στην επίκληση αυτής της αρχής, χωρίς να παρέχει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται ο ισχυρισμός αυτός.
- 52 Συνεπώς, καθόσον αφορά την παραβίαση της αρχής της εταιρικής σχέσεως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος και πρέπει να απορριφθεί.
- 53 Επομένως, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως τον οποίο προβάλλει η Ιρλανδία είναι εν μέρει απαράδεκτος και εν μέρει αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της αρχής προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

- 54 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η Ιρλανδία υποστηρίζει ότι η απόφαση περί μειώσεως της συνδρομής του ΕΚΤ συνιστά δυσανάλογο μέτρο. Συγκεκριμένα, κατά την Ιρλανδία, η Επιτροπή μπορούσε να επιτύχει τον επιδιωκόμενο σκοπό με άλλες λύσεις. Η Επιτροπή θα μπορούσε, μεταξύ άλλων, να λάβει υπόψη τις επεξηγήσεις και τις διορθώσεις των ιρλανδικών αρχών.
- 55 Επικουρικώς, η Ιρλανδία υποστηρίζει ότι το ποσό που αναζητείται είναι δυσανάλογο.

- 56 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των επίμαχων παρατυπιών και σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισεως, για την οποία, κατά το άρθρο 274 ΕΚ, είναι η ίδια υπεύθυνη, δεν είχε άλλη επιλογή πλην της μειώσεως της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής, τουλάχιστον κατά το ποσό που αντιστοιχούσε στις παρατυπίες αυτές. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν παραβιάζει, συνεπώς, την αρχή της αναλογικότητας.
- 57 Επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων, νομική βάση όλων των αξιώσεων της Επιτροπής περί αποδόσεως αποτελεί το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 (απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2002, C-500/99 P, Conserve Italia κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-867, σκέψη 88).
- 58 Ειδικότερα, η εν λόγω διάταξη επιτρέπει στην Επιτροπή να μειώσει τη χρηματοδοτική συνδρομή, όταν από την εξέταση της συγκεκριμένης περιπτώσεως προκύπτει ότι, λόγω της παρατυπίας, η συνδρομή αυτή είναι εν μέρει αδικαιολόγητη.
- 59 Εν προκειμένω, είναι σαφές ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή μείωσε τη χρηματοδοτική συνδρομή του ΕΚΤ κατά το ποσό που αντιστοιχούσε στις διαπιστωθείσες παρατυπίες, αποκλειστικά προς τον σκοπό αποκλεισμού από την κοινοτική συγχρηματοδότηση δαπανών παράνομων ή αδικαιολόγητων.
- 60 Επομένως, η κατ' αυτόν τον τρόπο πραγματοποιηθείσα μείωση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

- 61 Συνεπώς, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ιρλανδία πρέπει να κριθεί αβάσιμος.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της ασφάλειας δικαίου

- 62 Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η Ιρλανδία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, ζητώντας από τις ιρλανδικές αρχές, κατά την επικοινωνία που είχε με αυτές μετά τους επιτόπιους ελέγχους των υπηρεσιών της, να προβούν στον έλεγχο και τη διόρθωση των αιτήσεων συγχρηματοδοτήσεως, δημιούργησε στις ιρλανδικές αρχές δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς το γεγονός ότι η Επιτροπή θα ελάμβανε υπόψη τις διορθωμένες αιτήσεις συγχρηματοδοτήσεως. Κατά την Ιρλανδική Κυβέρνηση, η δικαιολογημένη αυτή εμπιστοσύνη ενισχύθηκε, εξάλλου, από το γεγονός ότι, κατά την προηγούμενη πρακτική της, η Επιτροπή είχε επιτρέψει την αναθεώρηση τέτοιων αιτήσεων σε περιπτώσεις κατά τις οποίες είχαν εντοπιστεί μη επιλέξιμες δαπάνες.
- 63 Επιπλέον, η Ιρλανδία εκτιμά ότι η Επιτροπή, διαψεύδοντας αυτές τις προσδοκίες και θεμελιώνοντας την απόφασή της σε κανόνες ασαφείς ή μη προβλεπόμενους από την ισχύουσα κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών νομοθεσία, παραβίασε επίσης την αρχή της ασφάλειας δικαίου.
- 64 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των διαπιστωθεισών παρατυπιών, οι ιρλανδικές αρχές δεν μπορούσαν να διατηρούν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς τη χορήγηση της ζητηθείσας συγχρηματοδοτήσεως. Συγκεκριμένα, αφενός, η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που ο δικαιούχος συνδρομής μπορεί να έχει ως προς τη χορήγηση της ενισχύσεως απόλλυται με την εκ μέρους του διάπραξη παρατυπίας. Αφετέρου, κανένα στοιχείο δεν επιτρέπει να συναχθεί ότι οι ιρλανδικές αρχές είχαν λάβει τη διαβεβαίωση ότι στις αιτήσεις συγχρηματοδοτήσεως δεν είχαν εντοπιστεί παρατυπίες ή ότι οι παρατυπίες αυτές δεν θα συνεπάγονταν μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής του ΕΚΤ.

- 65 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η αρχή της ασφάλειας δικαίου τηρήθηκε, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση εφάρμοσε απλώς την ισχύουσα κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών νομοθεσία, κατά την οποία η απόδοση των αχρεωστήτως καταβληθέντων από το ΕΚΤ ποσών μπορεί να απαιτηθεί όταν αποδεικνύεται η ύπαρξη παρατυπίας.
- 66 Εν προκειμένω, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή παρέσχε στην Ιρλανδία συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις ικανές να δημιουργήσουν στον εν λόγω κράτος μέλος βάσιμες προσδοκίες ότι η Επιτροπή θα ελάμβανε υπόψη τις διορθωμένες αιτήσεις συγχρηματοδότησεως και ότι δεν θα προέβαινε σε σχετική με τις διαπιστωθείσες παρατυπίες μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής.
- 67 Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι, με την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 68 Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν προέβη στην οφειλόμενη διόρθωση σε προηγούμενο οικονομικό έτος, αλλά ανέχθηκε παρατυπίες για λόγους επιεικείας, δεν παρέχει στο οικείο κράτος μέλος το δικαίωμα να απαιτεί, βάσει της αρχής της ασφαλείας δικαίου ή της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, την ίδια συμπεριφορά για τις παρατυπίες του επόμενου οικονομικού έτους (βλ. προπαρατεθείσες αποφάσεις της 6ης Οκτωβρίου 1993, Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 67, και Γερμανία κατά Επιτροπής, σκέψη 12, και απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2001, C-373/99, Ελλάδα κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-9619, σκέψη 56).
- 69 Ομοίως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάσθηκε η αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία προϋποθέτει ότι οι σχετικοί κανόνες δικαίου είναι σαφείς και ακριβείς και σκοπεύει στην εξασφάλιση του προβλέψιμου των καταστάσεων και των εννόμων σχέσεων που διέπει το κοινοτικό δίκαιο (απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 1996, Duff κ.λπ., Συλλογή 1996, σ. I-569, σκέψη 20), καθόσον η ισχύουσα κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών νομοθεσία παρείχε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να μειώσει τη χρηματοδοτική συνδρομή σε περίπτωση διαπιστώσεως παρατυπίας.

- 70 Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ιρλανδία δεν είναι βάσιμος.
- 71 Κατόπιν των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η απόρριψη της προσφυγής στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 72 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ιρλανδίας και η Ιρλανδία ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)